

Nro.

60.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 14go Marca 1797.

Gazety.

NIEMCY.

Z *Frankfurtu* 20. *Lutego*. Minister Cefarski w *Ratysbonie* oświadczył urzędownie pełnomocnikom Rzeszy, że Cefarz żąda iaknayspieszniey od Stanów pięć razy zmnożoną liczbę zwyczajnych Kontynientów na popieranie przyszłej kampanii. Przy tym żądał złożenia do skarbu zaległych miesięcy Rzymskich. P. *Seckendorf* oświadczył zaraz imieniem Xiążęcia *Sachscoburg*, że przyjął do

M 3

neu-

neutralności wyższej *Saxonii*, a tym samym nie może dać swych kontynientów. — Cesarscy od niższego *Renu* przestają już wysyłać woyska do Tyrolu. Niektóre reimenta gotujące się do marszu, odebrały przeciwne rozkazy. Przy *Labnie* i *Sieg* wszystko znowu przybiera postać wojenną, i Austriacy zaczynają się zwolna ruszać z leż zimowych. Oficyerowie zurlaupów na dzień 20. wezwani zostali do swych reimentów. Feldm: *Fröblich* dostał kommandę przy armii Tyrolskiej. — Słychać, że Francuzi w *Friaulu* opanowali fortece Weneckie *Udine* i *Palmanuova*. Jen: *Massena*. z swą diwizją pomyka się ku *Görz*, a Jenerał *Angereau* ku *Triestowi*. — Pewny Mechanik w *Schwerinie* wynalazł instrument wysmienity na nocnych złodzieiów, który naytwardziej śpiących przestrzec może o niebezpieczeństwie. Skoro się tylko podobny gość odważy wkładać przez okno, drzwi lub ścianę, machina ta pali w momencie świecę, wydaie dźwięk i loskot tak potężny, iak za wystrzałem z pistoletu.

Od niższego *Renu* d. 21. *Stycznia*.
Od kilku dni woysko tu jest w nadzwyczaj

czaynym poruszeniu. Kto tylko dzwiga oręż, gotuje się do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich na prawym brzegu Renu. Z *Düsseldorf* ma się wymknąć kolumna, która w 3. dniach stanie za *Mühlbeim*; poczym tak ztąd iako i z *Neuwiedu* łączyć się z nią będą woyska Francuskie. Około szanćów z lewych brzegów Renu Republikanie pracują z zapalem.

Z *Wiednia* dnia 15. *Lutego*. Nadzieie pokoju znowu tu zupełnie zniknęły. Wszędzie postrzegać się daią nadzwyczajne przygotowania do wojny. Dla armii Włoskiej przeznaczono znowu posiłek z 30. batalionów. Samych Węgrów 35,000. przed końcem tego miesiąca ma rozpocząć marsz ku *Tyrolowi*. Smutną wiadomość o poddaniu *Mantuy*, przywiósł tu najpierwey Hr. *Degenfeld*. Nieprzyjaciele mieli tam znaleźć niezmiernie bogactwa, które dawniey uwieźli majątni obywatele, Kościoły i Kłasztory Włoskie. Same składy iedwabiów tak surowych iako i wyrobionych sięgają wartości 160. milionów *Zł. Pol.* Z garnizonu *Mantuy*, który się składał z 24,000. ludzi, umarło 6000., a 9000. leżało po Szpitalach. Z 4000. koni wpro-
wa-

wadzonych od Feld: *Wurmsera* do forticy, zabito na iatki 3,800. Mówią, że garnizon *Mantuy* póydzie teraz z Feld: *Wurmser* na spoczynek do Czech. Jenerał *Provera* bawi teraz w *Görtz* i mówi, że się zupełnie oczyścił z zarzutów sobie czynionych.— Minister Rossyjski odebrał znowu rozkaz, żeby nie wyjeżdżał z *Wiednia*, i temi dnjami odebrał gońca z *Petersburga* z ważnemi, iak mówią, depeszami. — Wdowa po Elektorze Bawaryi, *Maryja Anna*, zakończyła dni swoje.

ROSSYA.

Z *Petersburga* dnia 6. Lutego. Jak daleko Imperator Rossyjski wziera w karność woyskową i chce, żeby wszystko zostało w obrębach przyzwoitych, okazuje się ztąd, że nikomu nieprzebaczy najmnieyszey zdrożności. Feld: *Sumarow* został naganiony, że Podpółkownik *Baturin* oddalił z służby bez wiedzy Monarchy. Rzeczony Podpółkownik dostał zaraz rangę w inney kommandzie. Jenerał *Apraxyn* miał podobną nagane
za

za to, iż wyflał Unterofficyera za prywatnym interesem. Unterofficyer ten na gemeinę zdegradowany został. Dway Adiutanci Feld: *Sumarowa* z rozkazu Imperatora, utracili swą służbę. W *Rydze* i w *Petersburgu* garnizony nakazano z Kozzar rozstawić po domach obywatelskich, a to by żołnierz przez obcowanie z cywilnymi osobami, nabierał więcej poloru i ludzkości. — Jenerał *Jgelström*, który był w *Warszawie* w roku 1794., iadąc do *Orenburga*, umarł w drodze.

Ukaz Imperatorski pozwalaiący wprowadzać towary Francuskie w następujących jest punktach: Pozwalamy najlaskawiej: 1. Wprowadzać wszystkie Francuskie wina bez wyjątku, oliwę prowandską, kapary, oliwki i serdele, a to na okrętach neutralnych. 2. Wódki Francuskie i Hiszpańskie mogą bydź wprowadzane do portów oznaczonych ukazem 11. Grudnia roku 1784., do których my przyłączamy ieszcze port *Lipamy* i *Windamy*. 3. Cła na wino, oliwę i t. d. opłacać się będą tymczasowo podług taryfy 1782. i 1793. 4. Zaleca się, żeby niewpuszczano do krajów Rosyjskich takich towarów z Francyi, które

re

re służą iedynie do przepychu. Przytym zakazuje się wszelkie uczestnictwo i spółkowanie z Francuzami a to póty, póki w ich kraiu nie będzie przywrócony Rząd prawy i porządek rzeczy. — Król Stanisław na swą podróż do Petersburga dostał z skarbu Imperatorskiego 20,000. Czerwonych Złotych. Na wydatki stółowe miesięcznie tenże ma wyznaczonych 60,000, Zł. Pol. Mówią, że teraz pracuje około ułożenia Historii Polskiej.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 17. Lutego. Pismo Rządowe, *Redacteur*, zawiera w sobie następujące uwagi nad pochwałami, które J. *Buonaparte* dawał Feld: *Wurmserowi*: „ Nie można bez uczucia czytać tego, co wódz armii Włoskiej pisze o Feld: *Wurmser*. Sprawiedliwość oddana temu ostatniemu przez rycerza, któremu los sprzyiał, ukoji zapewne żal iego z powodu klęsk poniesionych. — Skutek szlachetnych sentymentów bywa ten, że wspaniały zyskuje nauce. I tak młody nasz rycerz, nieoszczędzając pochwał

chwał dla zgrzybiałego pod zbroją wojownika, dodał blasku swej wielkości. Jednak nie można z ust Jenerała *Buonaparte* słuchać pochwał tych bez pomyślenia, że zwycięstwa jego armii odosfzone ciągle nad licznym, odważnym i doświadczonym nieprzyjacielem, nie mogły być skutkiem jedynie przypadku lub szczęścia; sama nawet zazdrość daleka być musi od podobnego mniemania.

Po świeżo odniesionych zwycięstwach w Włoszech Rząd nasz odbiera co moment powinszowania z różnych Departamentów Rzeczypospolitey. — Obywatele *Nantes* podali prozbę do Prawodawców, aby Xięza nieprzyślięgli i emigranci, którzy w okolicach *Vende* podiudzaią lud do mordowania Republikanów, surowo karani byli. Direktoryat w poselstwie swoim doniósł także, że Xięza emigranci naywięcey wpływali do ostatniego spisku w Paryżu. A chociaż ci zagorzelnicy naywiększey nienawiści są godni, iednak Direktoryat rządząc się prawidłami ludzkości, żądał, żeby inna kara na nich była ustanowiona, gdyż kara śmierci jest nadto okrutną, i rodzi wstręt sercu czulemu. — Trzey herfztowie

wie ostatniego spisku, o mało nieodzyskali swej wolności. Nocą z 11. na 12. d. przybiegł człowiek nieznaomy do więzienia *Temple* z rozkazem od Ministra Policyi, *Cochon*, aby *Dunant*, *Brotier* i *Bertholet* był wypuszczony na wolność. Żołnierz stojący na warcie, powątpiewając o rzetelności tego rozkazu, chciał przytrzymać postać, ale ten ratował się szypką ucieczką, upuściwszy pismo z rozkazem. Na tym znaleziono w samej istocie pieczęć Policyi i podpis *Ob: Cochon*; ale razem postrzeżono, że inne iakieś pismo zręcznie było wyskrobane, a na tym miejscu dany był rozkaz uwolnienia zbrodniarzy z nienaruszonym podpisem i pieczęcią. — Minister *Benezech* dla tego tak prędko powrócił z Belgii do Paryża, że powziąwszy wiadomość, iż go spiskowi położyli na liście swych przyjaciół, chciał się oczyścić iak najrychley z potwarzy. Jen: *Beurnonville* przyjechał także do Paryża.
